

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 76/2017-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. februára 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Vladimírom Pochom, Hviezdoslavova 3, Bardejov, pre namietané porušenie jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 a 3 a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 6 ods. 1 v spojení s čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I týkajúcim sa jeho návrhu z 3. apríla 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. septembra 2016 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 a 3 a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 v spojení s čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) týkajúcim sa jeho návrhu z 3. apríla 2011.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal okresnému súdu návrh datovaný 3. apríla 2011, týkajúci sa náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 1 milióna eur pre nemožnosť užívať svoj majetok. Sťažovateľ tvrdí, že uvedený návrh podal na poštovú prepravu 4. apríla 2011 spolu s ďalším svojím návrhom datovaným 1. apríla 2011, pričom oba uvedené návrhy boli zaslané v jednej listovej zásielke. Podľa sťažovateľa návrh z 1. apríla 2011 je na okresnom súde evidovaný dvakrát, pričom návrh z 3. apríla 2011 evidovaný nie je. Sťažovateľ v súvislosti s uvedeným vytkol nečinnosť okresného súdu a odopretie prístupu k súdu ohľadom jeho návrhu z 3. apríla 2011.

Z obsahu sťažnosti a z jej príloh tiež vyplýva, že sťažovateľ v uvedenej veci podal okresnému súdu sťažnosť, ktorá bola vyhodnotená ako nedôvodná. Ohľadom návrhu sťažovateľa z 3. apríla 2011 okresný súd v upovedomení o spôsobe vybavenia sťažnosti uviedol, že vykonal lustráciu všetkých spisov a v rozhodujúcom čase neeviduje doručenie sťažovateľom označeného návrhu na začatie konania. Podľa okresného súdu sa javí ako pravdepodobné, že sťažovateľom označený návrh súdu nebol doručený z dôvodov na strane poštového prepravcu.

Sťažovateľ požiadal o prešetrenie vybavenia uvedenej sťažnosti Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“), ktorý uvedenú žiadosť vyhodnotil ako nedôvodnú. Krajský súd vo svojej odpovedi sťažovateľovi uviedol, že *„predsedníčkou okresného súdu bola Vaša sťažnosť vyhodnotená správne, nakoľko okresný súd vedie niekoľko konaní, v ktorých ste stranou a v ktorých žiadate o nemajetkovú ujmu, alebo o náhradu škody, avšak ani jeden z návrhov na začatie predmetných konaní nie je zo dňa 03.04.2011 s obsahom totožným s fotokópiou návrhu priloženou k Vašej sťažnosti zo dňa 22.01.2016, t. zn. že okresný súd takýto návrh neeviduje. Predsedníčka súdu nemala inú možnosť ako uviesť, že Váš návrh na začatie konania zo dňa 03.04.2011 nebol súdu poštou doručený a na okresnom súde sa nenachádza. Mám za to, že v uvedenom prípade s vysokou pravdepodobnosťou nastala chyba pri doručovaní návrhu poštovým prepravcom, a preto je potrebné domáhať sa vysvetlenia u neho.“*

K sťažnosti je priložené aj vybavenie podnetu sťažovateľa adresovaného ombudsmanovi Slovenskej pošty, a. s., ohľadom predmetnej veci, z ktorého vyplýva, že *„dodanie predmetnej zásielky z roku 2011, už nie je možné dopátrať a preveriť v prevádzkových dokladoch, ani v informačných systémoch SP, a.s., a to z dôvodu uplynutia stanoveného časového intervalu na uchovanie archívnych dokladov“*.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že okresný súd svojím postupom týkajúcim sa návrhu sťažovateľa z 3. apríla 2011 porušil jeho základné práva podľa čl. 46 ods. 1 a 3 a čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 36 ods. 1 a 3 a čl. 38 ods. 2 listiny a právo podľa čl. 6 ods. 1 v spojení s čl. 41 dohovoru, a aby uložil okresnému súdu konať vo veci sťažovateľovho návrhu z 3. apríla 2011.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom

prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti ide vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, II. ÚS 172/2011, I. ÚS 143/2014).

Ústavný súd preskúmal postup okresného súdu ohľadom návrhu sťažovateľa z 3. apríla 2011, pričom nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by signalizovala nesprávnosť postupu či akékoľvek pochybenie okresného súdu. Sťažovateľ nijako nepreukázal, že v zásielke podanej na poštovú prepravu 4. apríla 2011 bol spolu s návrhom z 1. apríla 2011 aj jeho návrh z 3. apríla 2011. Z priloženej kópie podacieho lístka Slovenskej pošty, a. s., totiž nevyplýva, čo bolo obsahom zásielky sťažovateľa podanej 4. apríla 2011 pod podacím číslom 87 308 758 8 SK adresovanej okresnému súdu, a teda ani to, či obsahovala predmetný návrh z 3. apríla 2011. Ostáva tak len tvrdením sťažovateľa, že v uvedenej zásielke bol aj jeho návrh z 3. apríla 2011.

Predmetnou vecou sa zaoberal aj okresný súd v rámci vybavovania sťažnosti sťažovateľa. Sťažnosť bola okresným súdom vybavená riadne, čo potvrdil aj krajský súd po prešetrení jej vybavenia. Výsledkom šetrenia oboch súdov bolo, že návrh sťažovateľa z 3. apríla 2011 nebol okresnému súdu doručený.

Ústavný súd tak dospel k záveru, že postupom okresného súdu týkajúcim sa návrhu sťažovateľa z 3. apríla 2011 nemohlo dôjsť k porušeniu akýchkoľvek jeho práv. Argumentáciu sťažovateľa odôvodňujúcu porušenie jeho práv vyhodnotil ako nedostatočnú

na to, aby na jej základe bolo možné v prípade prijatia sťažnosti na ďalšie konanie zistiť a preskúmať spojitosť medzi postupom okresného súdu týkajúcim sa návrhu z 3. apríla 2011 a namietaným porušením označených práv.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd sťažnosť odmietol z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. februára 2017